ఓం శ్రీ సాయిరామ్

ప్రశాంతి సందేశ్ కి స్వాగతం.

పోడ్కాస్ట్ 241:
ఆధ్యాత్మికతలో అడ్డంకులు - మొదటి భాగం

(ఈ విషయం మీద సారాంశమును Prof.Anil Kumar గారు రచించిన "Sai Chology" అనే పుస్తకము నుండి పేజీలు 277 నుండి 281 వరకు గ్రహించబడినది.)

****

జ్ఞానం అనేది అధ్యాత్మికతకు అడ్డంకి. జీవిత ప్రయాణంలో అనేక కష్టాలు, అడ్డంకులు ఉంటాయి. కానీ అధ్యాత్మిక మార్గంలో ఇటువంటి కష్టాలు మరింత స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. అధ్యాత్మికతలో మొదటి అవరోధం జ్ఞానం, ఇది ఆశ్చర్యకరమైనదిగా అనిపించవచ్చు. చాలా మంది దీనిని అంగీకరించకపోవచ్చు. ఇతరులకు ఇది అర్ధ రహితంగా అనిపించవచ్చు. అయినప్పటికీ, జ్ఞానం ఒక తీవ్రమైన అడ్డంకి.

జ్ఞానం యొక్క ఈ ప్రత్యేక అవరోధం గురించి మనం జాగ్రత్త వహించాలి. ఎందుకు అలా ? ఎందుకంటే జ్ఞానం అనేది ఎవరైనా రాసిన పుస్తకాల నుండి సేకరించిన second hand సమాచారం మాత్రమే. ఇది రచయిత యొక్క గతం నుండి వచ్చింది. మరియు ఇది మన స్వంత సృజనాత్మకత అనుభవం లేదా అవగాహన నుండి ఉత్పన్నం కాదు.

పాండిత్యం నిజమైన భక్తుడిని చేయదు. పండితులు విద్యలో చాలా గొప్పవారు కావచ్చు. కానీ పేద భక్తులను తయారు చేస్తారు. ఎందుకంటే వారి జ్ఞానం ఒక అవరోధం. జ్ఞానంతో నిండిన తలలో, "అన్నీ తెలుసు" అనే బిరుదును ఊహిస్తారు. ఆపై వృద్ధి ఆగిపోతుంది. జ్ఞానం తెలియలేని దానిని తెలుసు అనే తప్పుడు అనుభూతిని ఇస్తుంది. అన్నింటికంటే, పండితుడికి తెలిసినవి కేవలం గణాంకాలు, లేదా ఉల్లేఖనాలు మరియు శ్లోకాలు, ఇవి ప్రశంసల మధ్య ఉచ్చరించబడతాయి, పునరావృతమవుతాయి . అది కేవలం శాస్త్రీయ జ్ఞానాన్ని పాండిత్యాన్ని మాత్రమే చూపిస్తుంది.

జీవితం చదవటానికి కాదు, మరియు అధ్యాత్మికతకు చదవడం ఒక అవరోధం. జ్ఞానం ఖచ్చితంగా సాక్షాత్కారానికి మార్గ కాదు. చాలా సార్లు బాబా వారు ఇలా అన్నారు. అనేక సీసాలు, మాత్రలు, capsules లేదా సిరంజిలతో కూడిన టేబుల్, ఇంటి యజమాని చాలా కాలంగా విజయవంతమైన రోగి అని ప్రకటిస్తుంది. అదే విధంగా ఒకరి కార్యాలయం పుస్తకాలతో నిండి ఉంటే,ఈ వ్యక్తికి ప్రాపంచిక అనుభవాల ద్వారా చికిత్స అవసరమని మాత్రమే అర్ధం. అనుభవం అనేది అజ్ఞానము యొక్క వ్యాధికి నివారణము, జ్ఞానం నివారణ కాదు. చాలా వరకు, పరిజ్ఞానం ఉన్నవారికి అప్రధానమైన మరియు అసంబద్ధమైన సమాచారం మరియు ఇతర పనికిమాలిన వివరాలు ఉంటాయి.

బాబా ఒక దృష్టాంతం ఇస్తారు. ఒక వ్యక్తి మామిడి తోటకు వెళ్ళి తినడానికి వండిన అనేక మామిడి పండ్లను చూశాడు. ఈ సందర్శకుడు తోట మాలిని పిలిచి, మామిడి తోట యొక్క ప్రాంతం, చెట్ల సంఖ్య, ప్రతీ చెట్టు యొక్క పరిమాణం. పంట పండడానికి పట్టే సమయం మొదలైన వివరాలను అడిగాడు. మామిడి అమ్మకాలపై వచ్చే ఆదాయం, కమీషన్ రేట్, టోకు రేటు మొదలైన వాటి గురించి కూడ ఆయన సమాచారమ్ కోరాడు. అప్పుడు సాగు ప్రక్రియ మొదలైన వాటిపై చర్చ కొనసాగింది. ఇంత సేపు ఆయన ఒక్క మామిడి పండ్లు కోసి తిన్నాడు. ఇప్పుడు , తెలివైన వారెవరూ?

సహజంగానే మామిడి తినేవాడు మరింత ఆచరణాత్మకంగా ఉంటాడు. పనికిరాని సమాచారాన్ని సేకరించే ఇతరుల కంటే ఆయనకు ఎక్కువ అనుభవం ఉంది. ఒక పండితుడు సరిగ్గా ఇదే చేస్తాడు. మరియు ఇది మూర్ఖమైన, మౌఖిక సాహిత్య కాలక్షేపం తప్ప మరొక్కటి కాదు. ఇది ఆకలిని కూడ సంతృప్తి పరచడు.

ఆధ్యాత్మికతకు జ్ఞానం మొదటి అడ్డంకి అని మనం చూసాము. దీనిని భగవాన్ మాత్రమే కాకుండా ఇతర సాదువులు, ఋషులు కూడ ప్రకటించారు.

పుస్తకాల నుండి తీసుకున్న జ్ఞానం కారణంగా, చాలా మందికి ప్రతీదీ తెలుసునని చెప్పుకుంటారు. లేదా కొందరు స్వామిని కూడా quote చేయవచ్చు. అలాంటి వారికి వారి స్వంత అజ్ఞానం గురించి తెలియదు. వారికి నిజంగా ఏది తెలియదో అది వారికి తెలియదు

"నాకు తెలుసు" అని మనం ఎప్పుడు చెప్పగలం ? దాని సత్యాన్ని మరియు దాని ప్రామాణికతను మనం అనుభవించినప్పుడు మాత్రమే. మరియు ఇది మన రోజు వారీ జీవితంలో జరిగినప్పుడు మాత్రమే మనం అలా చెప్పగలమ్. మనం ఒక పుస్తకాన్ని చదివి నందు వల్ల నాకు తెలుసు అని చెప్పలేము.

బాబా ఇలా అన్నారు "పదే పదే, నేను ప్రేమ మరియు భక్తి గురించి మాట్లాడతాను. అందువల్ల కొంతమంది ఇలా అంటారు. "స్వామీ ప్రేమ గురించి మాట్లాడటం విసుగు చెందలేదా ? నిజంగా, మీరు దాని గురించి లక్షల సార్లు మాట్లాడితే అది విసుగ్గా ఉంటుంది. "

మీరు ప్రజలను ప్రేమించడం ప్రారంభించే వరకూ నేను మళ్ళీ మళ్ళీ చెబుతాను అని స్వామి బదులు ఇచ్చారు. మనం ప్రేమించగలిగే వరకు ప్రేమ గురించి నేర్పించాలి. మనకు తెలిసినది మనం చెప్పేది అనుభవించే వరకు, నాకు తెలుసు అని మనం ఎప్పుడూ చెప్పకూడదు. నాకు తెలుసు అని మనం చెప్పే వాస్తవం మన రోజూ వారీ జీవితానికి ఎటువంటి సంబంధం లేని మౌఖిక, వచన మరియు విద్య పరమైనది మాత్రమే. ప్రజలు తమకు ఇది లేదా అది తెలుసని చెప్పుకున్నప్పుడు, వారికి నిజంగా తెలియదు అని అర్థం. తెలుసు అని చెప్పే ఈ నేను ఎవరు ?

అందువల్ల, ఎవరైనా నాకు తెలుసు అని చెబితే, అది అతనికి తెలియదు అని అర్థం. ఎందుకంటే నిజమైననేను అనేదే తెలిసిన వాడు, మరియు అతడే దేవుడు.

కాబట్టి మనం సేకరించి పంచుకునే జ్ఞానం అంతా తెలిసినదే, అయితే తెలిసినవాడే భగవంతుడు. అందువల్ల తెలిసినవాడు ప్రతిదీ తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, ఆ తెలిసిన వానికి తెలియది ఏముంటుంది? జ్ఞానికి జ్ఞానం తెలుసు అని మనం చెబితే, అప్పుడు తెలిసిన వాడు తెలిసిన దానికంటే ఎక్కువ.

మన దగర పెన్ ఉన్నప్పుడూ, మనం పెన్ కంటే ఎక్కువగా ఉంటాము. అదే విధంగా తెలిసినవాడు అనేది తెలినదాని కంటే ఎక్కువ మరియు తెలిసినదంతా జ్ఞానం మాత్రమే. అందువల్ల ఈ జ్ఞానమనేది జ్ఞానం తెలిసిన వారికంటే తక్కువ గా ఉంటుంది. అది మనకు సహాయం చేయదు.

రెండవది, మేము దీనిని చూసాము మరియు మేము మిమ్మల్ని చూసాము అని చెప్పినప్పుడు అప్పుడు మనం నిజంగా ఎవరు? అనే ప్రశ్న తలెత్తుతుంది. ఈ పరిస్థితిలో, మనం కూడా కనిపిస్తాము. ప్రజలు మనలను చూస్తారు. అప్పుడు నేనేవారు? నేను చూసేవాడిని. చూసే దాన్ని కంటే చూసేవాడు గొప్పవాడని మనం అంగీకరిస్తే, చూచే వానితో పోలిచినప్పుడు, చూచేవన్నీ తక్కువ వస్తాయి. మరియు తెలిసిన వారితో పోల్చినప్పుడు, తెలిసినవన్నీ తక్కువ వస్తాయి.

జ్ఞానం అనేది జ్ఞాని గురించి మాట్లాడదని గమనించడం ముఖ్యం. జ్ఞానం అనేది దర్శకుడి గురించి మాట్లాడదు. ఇది తెలిసిన మరియు కనిపించే వాటిని మాత్రమే సూచిస్తుంది. అంతే ! జ్ఞానిని తెలుసుకోలేము మరియు దర్శకుడిని చూడలేము. మనం మనలను చూడలేని చూసేవాళ్లం. మనం మనలను తెలుసుకోలేని తెలిసిన వాళ్ళము. కాబట్టి, దేనికి అన్నీ తెలుసో అది మనకు తెలియదు. ఏది అన్నీ చూస్తుందో మనం అది చూడలేము. కాబట్టి కేవలం జ్ఞానం సహాయం చేయదు.

అధ్యాత్మిక గ్రహణ శక్తికి మొదటి అడ్డంకి జ్ఞానం అని మేము ముగిస్తున్నాము. తమ పాండిత్యాన్ని గురించి ప్రగల్భాలు పలికేవారు, భగవంతుణ్ణి అర్థం చేసుకోవడానికి పాండిత్యాన్ని ఉపయోగించడం పేలవమైన సాధనం అని అర్థం చేసుకోవాలి.

అజ్ఞానంతో నిండి ఉన్న మన తలను ఖాళీ చేయలేకపోతే, మనం భగవంతుణ్ణి పొందలేము. మన మనస్సు తప్పుడు సమాచారం మరియు దురభిప్రాయాలతో నిండి ఉంది. అందువల్ల, మనం నిజమైన అనుభవానికి సిద్ధంగా ఉండలేము. భగవాన్ ప్రకారము మనం మన మనస్సుని ఖాళీ చెయ్యాలి. మన మనస్సు ఖాళీగా ఉన్నప్పుడూ, జ్ఞానోదయం యొక్క పువ్వు వికసిసుతుంది. దైవత్వం యొక్క అభివ్యక్తి వికసించడం ప్రారంభించి నప్పుడు, ఆత్మ యొక్క పువ్వు తెరవడం ప్రారంభిస్తుంది.

ప్రజలు తాము దేవునికి భయపడుతున్నామని చెప్పుకుంటారు. దేవునికి భయపడటం అనేది అనర్థత ఎవరైనా పాము అడవి జంతువు లేదా ప్రమాదకరమైన వ్యక్తికి భయపడవచ్చు. కానీ దేవునికి భయపడవద్దు. మనం దేవునికి భయపడే వారీగా కాకుండా , దేవుణ్ణి ప్రేమించే వారీగా ఉండాలి. ఎందుకు ? ప్రేమలో భయం ఉండదు. నమ్మకానికి భయం తెలియదు. ఎక్కడ భయం ఉంటుందో అక్కడ ప్రేమ ఉండదు. బిడ్డకు భయం ఉండదు. ఎందుకంటే అది తల్లి ప్రక్కన ఉంటుంది. పిల్లవాడు తల్లిని ప్రేమిస్తాడు. కాబట్టి భయం ఉండదు. మనం చెప్తూ ఉంటాము. “మాతా, పితా, దైవము, మరియు అంతయూ నేవే “ కానీ నాకు మీరంటే భయం. ఇది మూర్ఖత్వం కాబట్టి . మనం దేవునికి భయపడే వారిగా కాకుండా, దేవునితో ప్రేమించే వారీగా ఉందాం.

మన అధ్యాత్మికతకు ఇతర అడ్డంకులపై మరిన్ని విషయములను వచ్చే session లో తెలుసుకుందాము.

OM JAI SRI SAI RAM .